

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Lykke-Peer

Citation: Andersen, H. C.: "Lykke-Peer", i Andersen, H. C.: *Lykke-Peer*, udg. af Erik Dal , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2001, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersenhc08val-shoot-idm140670346421552/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Lykke-Peer

Til Natten lae Ravhjertet paa Commoden og Faermoer lae i Sengen.

»Ih, hvad er det dog der brænder!« sagde hun, »det er jo, som lae der et tændt lille Lys!« Hun reiste sig og saae; det var det lille Ravhjerte. Ja, Faermoer med sit svage Syn saae tidt Mere end alle Andre kunde see. Hun havde nu sine egne Tanker derved. Næste Morgen tog hun et smalt, stærkt Baand, trak det gjennem den Aabning, som var øverst i Ravhjertet og gav sin lille Sønneson det om Halsen.

»Det maa Du aldrig lægge bort, uden mens Du faaer et nyt Baand sat i. Du maa heller ikke vise til andre Drenge, at Du har det; saa tage de det fra Dig, og saa faaer Du ondt i Maven!« Det var den eneste Sygdoms Plage, lille *Peer* endnu havde kjendt.

Der var ogsaa en underlig Magt i det Hjerte. Faermoer viste ham, at naar hun gned det med Haanden og man da lagde et lille Straa nær derved, saa blev Straaet ligesom levende og sprang hen til Ravhjertet, og vilde ikke slippe det.